

เชื้อชาติ ความหลากหลายและกระบวนการทัศน์ทางการศึกษา

ปัญหาด้านสังคมและการศึกษา นักเรียนที่มีรายได้น้อยและสิ่งที่นักเรียนผิวสีได้รับ ประสบการณ์ในโรงเรียนได้ถูกอภิปรายมาแล้วอย่างกว้างขวางในช่วง 2 ทศวรรษที่ผ่านมา ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักเรียนผิวสี เช่น ชาวอเมริกันเชื้อสายญี่ปุ่นและชาวอเมริกันเชื้อสายจีนและอื่น ๆ ที่ไม่ใช่คนขาว อย่างไรก็ตาม ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักเรียนผิวสีกลุ่มอื่น ๆ ในสหรัฐอเมริกาค่อนข้างต่ำเมื่อเทียบกับคนขาว

เปอร์เซ็นต์รายบุคคลในกลุ่มผู้ซึ่งจบการศึกษาจากวิทยาลัยเป็นตัวชี้วัดสำคัญของการบรรลุผลทางการศึกษาของกลุ่มนั้น ในปี 1997 จากประชากรอเมริกันที่มีอายุ 25 ปีขึ้นไป มีจำนวน 23 เปอร์เซ็นต์ที่สำเร็จการศึกษา 4 ปี ในระดับปริญญาตรี เปอร์เซ็นต์ของคนเอเชียและหมู่เกาะแปซิฟิกและคนขาวในสหรัฐอเมริกาคือ 42.2% และ 24.6% ตามลำดับ อเมริกันเชื้อสายอเมริกา อเมริกันเชื้อสายเม็กซิกัน อเมริกันเชื้อสายเปอร์โตริโกและอเมริกันเชื้อสายคิวบา เป็น 13.3%, 7.5%, 10.7%, และ 19.7% ตามลำดับ เปอร์เซ็นต์ของชาวเอเชียและหมู่เกาะแปซิฟิกค่อนข้างสูงกว่าคนผิวขาว อย่างไรก็ตาม เปอร์เซ็นต์ของกลุ่มผิวสีอื่น ๆ ค่อนข้างต่ำกว่าคนขาว ตาราง 5.1 แสดงอัตราการสำเร็จการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาและปริญญาตรีของกลุ่มดังกล่าว

นักเรียนที่เป็นชนกลุ่มน้อยในกลุ่มประเทศตะวันตกอื่น ๆ เช่น คนอินเดียตะวันตกในสหราชอาณาจักรและเม็กซิโกในแคนาดา ก็มีผลสัมฤทธิ์ต่ำกว่ากลุ่มคนหลักของสังคมนั้น ๆ หรือคนส่วนใหญ่ของประเทศนั้น ๆ

ความหลากหลายของการปฏิรูปการศึกษาในด้านต่าง ๆ ที่ถูกออกแบบมาเพื่อเพิ่มความเท่าเทียมให้กับผู้เรียนที่มาจากความแตกต่างทางด้านชาติพันธุ์ เชื้อชาติและระดับทางสังคมได้ถูกนำมาปฏิบัติแล้ว การปฏิรูปการศึกษาที่หลากหลายเหล่านี้ได้ถือกำเนิดมาจากแนวคิด ทฤษฎี และกระบวนการทัศน์ที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานของสมมติฐาน ค่านิยมและเป้าหมายที่ขัดแย้ง แตกต่าง ในบทนี้จะชี้ให้เห็น (ระบุ) อธิบายและวิเคราะห์อย่างมีวิจารณญาณ ในเรื่องของแนวคิดหลักและกระบวนการทัศน์ที่ถูกนำมาใช้ในการอธิบายผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาที่ต่ำของนักเรียนที่ต่างชาติพันธุ์ เชื้อชาติและมีรายได้น้อย โปรแกรมการศึกษาและแนวปฏิบัติที่จะยกตัวอย่างให้เห็นถึงตัวอย่างของแนวคิด กระบวนการทัศน์ ค่านิยมและสมมติฐานของสิ่งเหล่านี้ ในบทนี้จะอธิบายในสิ่งเหล่านี้ด้วยว่ากระบวนการทัศน์ที่มีปัจจัยอันเดียวถูกใช้และแนวทางในการวิจัยและการปฏิบัติทางการศึกษารวมถึงข้อจำกัดด้านต่าง ๆ มากน้อยแค่ไหน (how extensivity = ครอบคลุม)

นอกจากนั้นจะวางกรอบแนวคิดโดยสรุปในเรื่องของ “ทฤษฎีภาพรวม” (Holistic theory) ที่มีหลายปัจจัยของการศึกษาที่อยู่ท่ามกลางพหุวัฒนธรรมที่จะถูกนำไปใช้ในการแนะแนวทางการวิจัยและการปฏิบัติทางการศึกษา

The Nature of paradigms

ธรรมชาติของกระบวนทัศน์

Kuhn (1970) uses the term paradigm to describe the “entire constellation of beliefs, values, techniques, and so on shared by members of given (scientific) community” (p.15). The laws, principles, explanations, and theories of a discipline are also part of its paradigm. Kuhn argues that during the history of a science, new paradigms arise to replace older ones. He calls this phenomenon a “scientific revolution.” Kuhn refers primarily to natural science disciplines and draws most of his examples from the natural sciences. It is not clear, in the Kuhnian sense, whether social science has developed true paradigms because of the paucity of universal laws, principles, and theories in social science and because social science is characterized by many competing systems of explanations. Writes Kuhn (1970). “It remains an open question what parts of social science have yet acquired such paradigms at all. History suggests that the road to a firm research consensus is extraordinarily arduous” (p.15)

Kuhn (1970) ได้ให้ความหมายของคำว่า “กระบวนทัศน์” คือ ความเชื่อ คุณค่า เทคนิค และอื่น ๆ ที่สมาชิกในชุมชนนั้น ๆ คิดเหมือนกัน กฎ หลักการ คำอธิบายและทฤษฎีของเรื่องใดเรื่องหนึ่งเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนทัศน์ในเรื่องนั้น ๆ Kuhn มีความเห็นว่ากระบวนทัศน์ทางวิทยาศาสตร์นั้น จะมีกระบวนทัศน์ใหม่เกิดขึ้นมาแทนกระบวนทัศน์เก่า ซึ่งเขาเรียกปรากฏการณ์นี้ว่า “การปฏิวัติทางวิทยาศาสตร์” Kuhn ได้มุ่งเน้นไปที่วิทยาศาสตร์ที่เกี่ยวกับธรรมชาติและส่วนใหญ่ก็ได้ยกตัวอย่างที่เกี่ยวกับวิทยาศาสตร์ธรรมชาติ มันเป็นเรื่องที่ไม่ชัดเจนในความคิดของ Kuhn ว่าศาสตร์ทางด้านสังคมมีการพัฒนาทางด้านกระบวนทัศน์ที่แท้จริง เพราะว่ากฎของโลก หลักการและทฤษฎีทางด้านสังคมศาสตร์มีความไม่ต่อเนื่องชัดเจน และทางด้านสังคมศาสตร์มีการกำหนดคุณลักษณะโดยคำอธิบายที่หลากหลาย Kuhn (1970) เขียนว่ามันยังคงเป็นคำถามปลายเปิดว่าส่วนใดของสังคมศาสตร์ที่พอจะมีกระบวนทัศน์อยู่บ้าง อดีตบอกเราว่าหนทางที่จะนำไปสู่การวิจัยที่ชัดเจนในเรื่องเหล่านี้ยังเป็นเรื่องที่ไม่ธรรมดาเป็นไปได้ยาก

(: กระบวนทัศน์ทางด้านสังคมศาสตร์เป็นเรื่องที่ยังไม่ชัดเจนและทำให้ชัดเจนได้ยาก)

Barnes (1982), building on Kuhn's defines a paradigm as "an existing scientific achievement, a specific concrete problem-solution which has gained universal acceptance throughout a scientific field as a valid procedure, and as a model of valid procedure for pedagogic use" (p.17).

He writes further that

Barnes (1982) ใช้งานของ Kuhn เป็นฐานในการพูดถึงกระบวนทัศน์ เขาให้นิยามคำว่า "กระบวนทัศน์" ว่าหมายถึงผลสัมฤทธิ์ทางด้านวิทยาศาสตร์ที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน แนวทางแก้ปัญหาที่ชัดเจนและเฉพาะเจาะจง ที่ได้รับการยอมรับจากทั่วโลกว่าเป็นกระบวนกรที่ถูกต้อง และสามารถที่จะเป็นต้นแบบสำหรับวิธีการที่ถูกต้องในการจัดการเรียนการสอนได้ เขาเขียนเพิ่มเติมว่า

the culture of an established natural science is passed on in the form of paradigms. The central task of the teacher is to display them. The central task of the students is to assimilate them, and to acquire competence in their routine use.... Scientific training... demands acceptance of the existing orthodoxy in a given field. Accordingly, it tends to avoid anything which might undermine or offer an alternative to that orthodoxy. (emphasis added) The history of a field, wherein are found radically variant concepts, problems and methods of problem – solution is either ignored, or is systematically rewritten as a kind of journey toward, and hence a legitimation of, present knowledge. (pp. 18-19)

วัฒนธรรมของวิทยาศาสตร์ธรรมชาติที่ชัดเจนได้มีการตกทอดมาในรูปแบบของ กระบวนทัศน์ ภาระหลักหรือหน้าที่หลักของครูคือการนำเสนอหรือการสอน หน้าที่หลักของนักเรียนคือการปรับรับรู้หรือการการเรียนรู้ให้เข้าใจและเกิดความชำนาญ การอบรมทางด้านวิทยาศาสตร์จำเป็นต้องยอมรับในความเชื่อ หลักการ ทฤษฎีในสาขานั้น ๆ ดังนั้น Scientific training ก็จะมีหลีกเลี่ยงสิ่งต่าง ๆ ที่จะมาทำลายความเชื่อเหล่านั้น ในสาขาใดสาขาหนึ่งพบว่ามี หลักการที่ไม่แน่นอน วิธีแก้ปัญหาเหล่านั้นก็จะถูกเมินเฉยหรือว่าอาจจะมีการเขียนขึ้นมาใหม่อย่างเป็นระบบ เพื่อให้เกิดความรู้ที่ถูกต้อง

กระบวนทัศน์ทางการศึกษาในวัฒนธรรมที่หลากหลาย

คำพูดที่ไม่เป็นรูปแบบในสิ่งที่เป็นถ้อยคำการบรรยาย ซึ่งเกี่ยวข้องกันที่ตั้งใจไว้ของหลายๆ ความจริง, แนวคิด, ข้อสรุปทั่วไป และกฎเกณฑ์เหล่านั้นมีความหมายไปถึง การอธิบายท่าทีเกี่ยวกับมนุษย์ หรือเกี่ยวกับปรากฏการณ์ธรรมชาติทางสังคม และนั่นก็คือการชี้แนะนโยบาย และการกระทำ รูปแบบการสาธิต, สิ่งไหนที่เป็นตัวที่ถูกกำหนดไว้ของคำอธิบายต่างๆ, มีเป้าหมายที่เฉพาะเจาะจง, สมมติฐานและค่านิยมนั้นสามารถเป็นตัวบรรยายได้เป็นอย่างดีหลายๆ ตัวอย่างจะต้องแข่งขันกับอีกสิ่งหนึ่งในพื้นที่ทางความคิด และนโยบายสังคมส่วนรวม

ปัญหาต่างๆ วิธีการแก้ไข หรือแบบอย่างที่หลากหลายทางวัฒนธรรมการศึกษา, เช่นเดียวกันกับคำอธิบายอื่นๆ มีหลายๆ อย่างที่บ่งบอกลักษณะของการสาธิต ที่ถูกอภิปราย โดย Kuhn และ Barnes แม้พวกเขาเป็นกึ่งหนึ่งหรือบางส่วนในรูปแบบการบรรยายในลักษณะทางความรู้สึกของ Kuhn I am ก็ตาม / การเสื่อมสลายทางวัฒนธรรม, ภาษา และปัจจัยมูลฐานของรูปแบบการบรรยายในวัฒนธรรมที่หลากหลายทางการศึกษา จะถูกจัดตั้งขึ้นตามหมวดหมู่ของหลายๆ ความเชื่อ, ค่านิยม และหลักวิชาการต่างๆ รวมไปถึงเป็นการถูกแบ่งส่วน โดยสมาชิกแห่งสังคมทางวิทยาศาสตร์. ความคิดเหล่านี้จัดเป็นปัญหาและวิธีการแก้ไขด้วยเช่นกัน ทั้งหมดที่กล่าวมามีผลประโยชน์ที่เกิดขึ้นคือการยอมรับอย่างมีเหตุมีผลในวิธีการดำเนินการต่างๆ และรวมไปถึงการอธิบายที่หลากหลาย

แต่ละรูปแบบของการบรรยาย เช่น การถูกตัดสิทธิ์ทางวัฒนธรรม, ภาษา, และปัจจัยมูลฐาน ความต้องการต่างๆ การยอมรับ และกฎเกณฑ์นั้นจะส่งผลให้มีประสิทธิภาพปรากฏขึ้น ซึ่งให้เลือกตามมุมมองหรือการอธิบาย. แต่ละรูปแบบของการบรรยายจะเป็นบางส่วนของกฎเกณฑ์นั้น นั่นเพราะจะต้องจัดการอธิบายที่ไม่ลงตัวของความเป็นจริงในสังคม (Merton, 1968) แต่ละรูปแบบของการบรรยายเป็นทัศนวิสัย และกำเนิดมาจากค่านิยมที่เฉพาะเจาะจงตลอดจน สมมติฐาน และหลายๆ ความคิดจากสังคมที่ดั้งเดิม รูปแบบการบรรยายทั้งคู่จะเป็นสิ่งสะท้อนจากหลายๆ ความเชื่อที่มีลักษณะจำเพาะซึ่งไม่มีวันดับสลาย รวมทั้ง การปฏิบัติและนโยบายของผู้นำทางการศึกษาที่แตกต่างกัน / บาง Paradigm เช่น การล่มสลายทางวัฒนธรรม และสิ่งซึ่งเกี่ยวเนื่องกับพันธุกรรมศาสตร์ การรองรับการปกครองของชนชาติ กลุ่มคนที่มีความเป็นผู้นำหรือผู้อื่น และความไม่เท่าเทียมกัน. / อื่นๆ เช่น ปัจจัยมูลฐานและลัทธิการเหยียดผิว มีความสำคัญในการสร้างขึ้นมาใหม่ของการเมือง และระบบต่างๆ ที่เหมาะสมกัน ดังนั้นการขัดแย้งกันเกี่ยวกับชนชาติ การแบ่งชนชั้นของกลุ่มคนในสังคม สามารถจัดเป็นประสบการณ์ของความเสมอภาคได้